

Årsstatistik 2015

Kvinder og børn på krisecenter

Nøgletal og temaanalyser

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 18, 1.
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: info@socialstyrelsen.dk
www.socialstyrelsen.dk

Forfattere: Lise Barlach og Kirstina Stenager
Udgivet 15-12-2016

Download eller se sti til rapporten på www.socialstyrelsen.dk.
Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde.

Digital ISBN: 978-87-93407-44-2

Indholdsfortegnelse

Indledning	5
Udvalgte resultater og nøgletal	7
Fraflyttede kvinder og børn og henvendelser til krisecentrene	8
Henvendelser om ledige pladser og ydelser ved henvendelser til krisecentrene	8
Opholdslængde for kvinder og børn.....	10
Døgnbemanding og opfølgende indsatser på krisecentrene	11
Type af vold som kvinderne har været udsat for	12
Varighed af volden.....	12
Temaanalyser	14
Temaanalyse 1: Kvinder og børns bopæl efter krisecenteropholdet.....	14
Temaanalyse 2: Kvinder og børn med gentagne ophold på krisecentre	17
Temaanalyse 3: Hjælp til børn med gentagne ophold	21
Temaanalyse 4: Kvindernes nuværende partner	22
Litteraturliste	26

Indledning

Partnervold mod kvinder er et omfattende problem i Danmark. I en undersøgelse fra 2012 skønnes det, at cirka 29.000 kvinder med dansk statsborgerskab årligt udsættes for fysisk partnervold, og ser man på hele befolkningen, skønnes antallet at være cirka 33.000 kvinder. Samtidig skønnes det i 2010, at cirka 33.000 børn har været vidne til fysisk vold mod en forælder (Helweg-Larsen, 2012).

Det er kun en lille gruppe af de voldsudsatte kvinder og børn, der hvert år har haft ophold på et kvindekrisecenter, cirka 1.800 kvinder og 1.800 børn.

Kvinder, der er indskrevet på kvindekrisecentrene, er omfattet af Serviceloven § 109, som fastslår: *'Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte'*.

Årsstatistikken for kvinder og børn på krisecenter, viser udvalgte nøgletal fra kvindekrisecenterområdet og sætter fokus på udvalgte temaer. I 2015 er temaerne:

- Bopælskommune før og efter krisecenterophold
- Kvinder med gentagne ophold på krisecentre
- Hjælp til børn ved sidste krisecenterophold
- Kvindernes partner, om partnerens sociale udsathed og baggrund.

I Årsstatistik 2015 er der indsamlet oplysninger fra 42 krisecentre¹. 38 af disse krisecentre er organiseret i Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK)².

I rapporten omtales kvindekrisecentrene både som kvindekrisecentre og som krisecentre for at variere sproget.

Til Årsstatistik 2015 hører en Bilagsdel, som er et opslagsværk med opgørelser over kvinder, børn, henvendelser og krisecentrenes organisering, der dels viser udviklingen på området fra 2005-2015, dels viser opgørelser for hvert enkelt krisecenter for 2015.

I Bilagsdelen beskrives ligeledes datagrundlag, undersøgelsens metode og årsstatistikens historie og opbygning. Statistikgruppens deltagere og årsstatistikens spørgeskemaer fremgår.

¹ Der er 43 krisecentre til kvinder, der er udsat for vold. I 2015 har 42 krisecentre deltaget i årsstatistikken, da Herning Krisecenter ikke har deltaget i årsstatistikken.

² Derudover er der Safehouse (RED) – for etniske minoritetsgrupper, Reden International, Bofællesskabet Rosenly og Hanne Mariehjemmet, som er specialiserede krisecentertilbud og ligeledes organiseret i LOKK. Disse tilbud indgår ikke i årsstatistikken, da deres målgrupper adskiller sig fra de øvrige krisecentre i statistikken. Følgende krisecentre er ikke medlem af LOKK: Krisecentret Garvergården, Svendbjerggård, Den Åbne Dør, Egmontgården og Krisecentret Baltic.

Årsstatistikken er udarbejdet af Socialstyrelsen. Krisecentrene har bidraget med udfyldelse af skemaer, og en statistikgruppe bestående af repræsentanter fra en række krisecentre og LOKK har bidraget med fagligt input til undersøgelsen. Derudover har LOKK bl.a. bidraget med afholdelse af et kursus for krisecentrene, hvor årsstatistikens anvendelse og indsamling blev tematiseret.

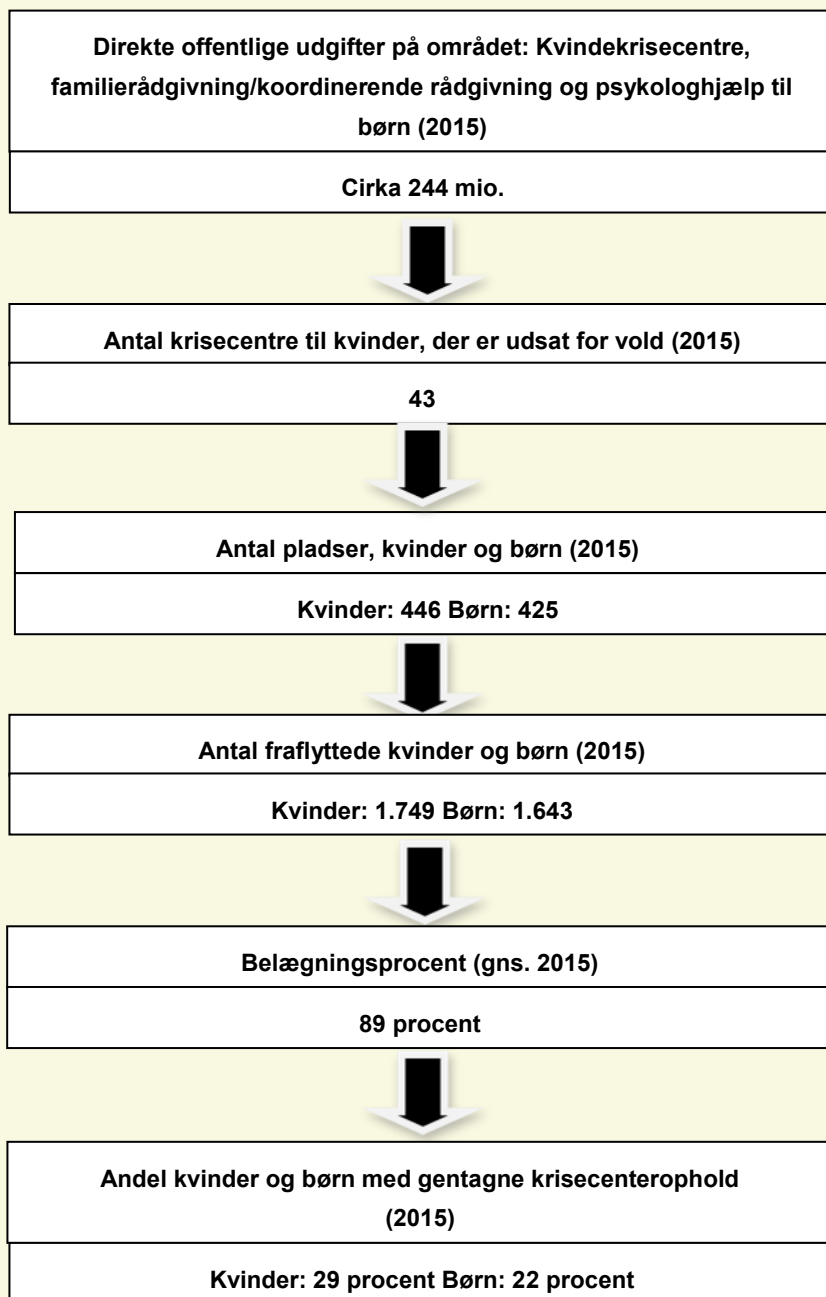
Undersøgelsen og rapporten er finansieret af Socialstyrelsen.

Udvalgte resultater og nøgletal

I dette afsnit præsenteres udvalgte resultater og nøgletal om kvinder og deres børn på krisecentre.

Figur 1

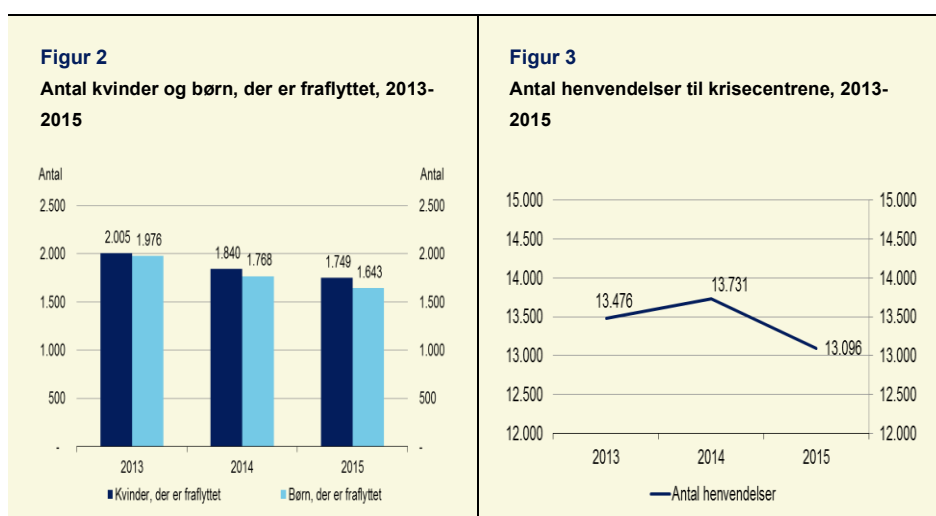
Overblik over krisecenterområdet 2015

Fraflyttede kvinder og børn og henvendelser til krisecentrene

Hvert år flytter kvinder, som har været udsat for vold og kvindernes børn, ind på landets kvindekrisecentre. Når de flytter ud igen, bliver de talt med i årsstatistikken. Krisecentrene modtager ligeledes hvert år henvendelser fra voldsudsatte kvinder, sagsbehandlere, andre krisecentre eller fx pårørende. Alle henvendelser registreres af krisecentrene.

- I 2015 er 1.749 kvinder og 1.643 børn fraflyttet et af landets krisecentre. Antallet af kvinder er faldet med cirka 250, og antallet af børn er faldet med cirka 330 fra 2013 til 2015.
- I 2015 modtog krisecentrene 13.096 henvendelser om voldsudsatte kvinder. I 2014 udgjorde antallet af henvendelser 13.731. Antallet af henvendelser er således faldet med fem procent fra 2014 til 2015.

Anm.: Figur 2: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år.

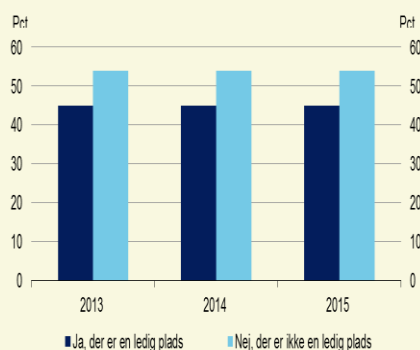
Henvendelser om ledige pladser og ydelser ved henvendelser til krisecentrene

Henvendelser til kvindekrisecentrene handler om forskellige typer af rådgivning, eller om der er en ledig plads på krisecentret. Henvendelserne sker telefonisk, ved personligt fremmøde eller skriftligt.

- I 2015 er andelen af ledige pladser 46 procent ved henvendelser om ledige pladser. Andelen har ligget stabilt i perioden 2013 til 2015.
- For 82 procent af henvendelserne har krisecentrene ydet rådgivningssamtaler i 2015. 14 procent af henvendelserne i 2015 har drejet sig om efterværnsrådgivning, dvs. rådgivning til kvinder, som har boet på krisecentret. Andelene af rådgivningssamtaler og efterværnsrådgivning er steget fra henholdsvis 80 procent og 13 procent i 2013 til henholdsvis 82 procent og 14 procent i 2015. Ti procent af henvendelserne har drejet sig om rådgivningsforløb. Andelen af rådgivningsforløb er faldet fra 10 procent i 2013 til 6 procent i 2015.

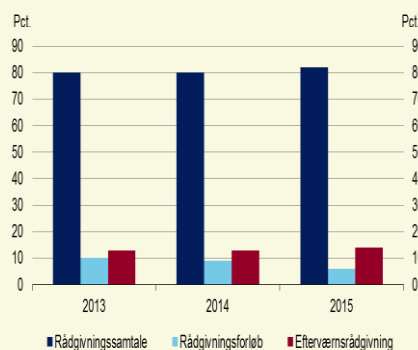
Figur 4

Andele ledige pladser ved henvendelser, 2013-2015

Figur 5

Andele ydelser givet ved henvendelser, 2013-2015

Anm.: Figur 4: Summen af procenterne er ikke nødvendigvis 100 procent pga. afrunding. Figur 5: Rådgivningssamtale er defineret som vejledning, socialrådgivning og lytte/dialog. Rådgivningsforløb er defineret som et forløb, der er aftalt med kvinden. Efterværnsrådgivning er defineret som rådgivning af tidligere beboere. Ambulant rådgivning og efterværn er ekstra tilbud, som ikke indgår i krisecentertaksten. Sammenlagt giver procenterne ikke 100, da det er muligt, at der er givet flere ydelser ved en henvendelse. Se Boks 1 om forklaring af signifikans

Boks 1

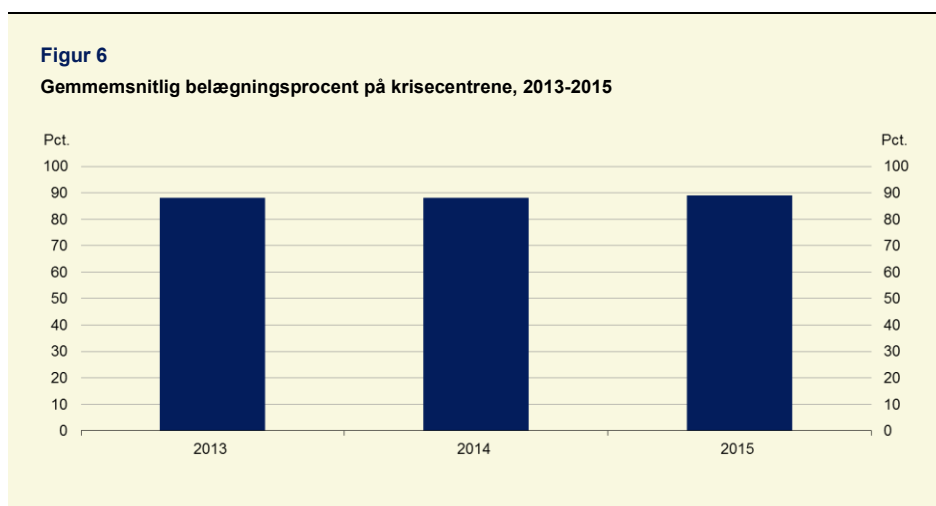
Signifikans er en statistisk betegnelse, der anvendes ved analyse af stikprøver.

- Hvis forskellen på tallene er signifikant, betyder det, at der statistisk set højst sandsynligt er tale om en reel udvikling eller en reel sammenhæng.
- Hvis forskellen på tallene *ikke* er signifikant, betyder det, at der er stor sandsynlighed for at forskellene skyldes en tilfældighed. Der er dermed højst sandsynligt *ikke* tale om en reel udvikling eller en reel sammenhæng.

Belægningsprocent

Den gennemsnitlige belægningsprocent udregnes for hele året. Belægningsprocenten giver information om antallet af pladser, der er ledige og optagede på landsplan.

- For 2015 er den gennemsnitlige belægningsprocent på alle landets krisecentre 89.
- Den gennemsnitlige belægningsprocent på krisecentrene har været nogenlunde stabil i perioden 2013-2015, hvor den har ligget på 88-89 procent.

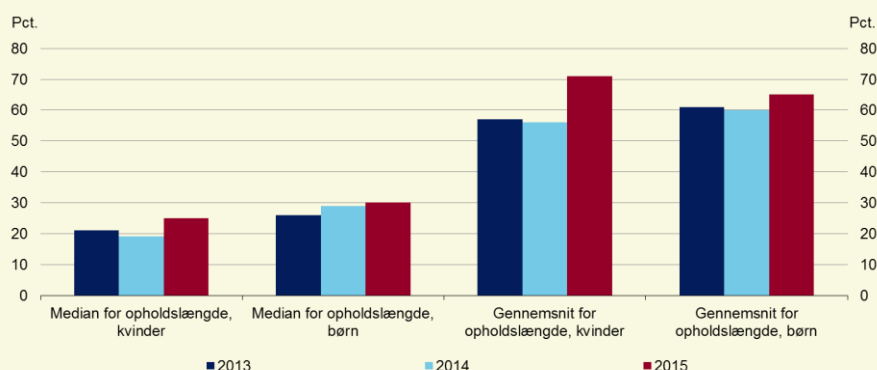
Opholdslængde for kvinder og børn

Opholdslængden kan være meget forskellig for hver enkelt kvinde og hendes børn. Nogle kvinder har ophold på under en uge (29 procent) og nogle har ophold på ca. tre måneder og derover (24 procent.). Det er derfor interessant både at se på den gennemsnitlige opholdslængde på landsplan og middelopholdslængden.

- Middelopholdslængden (medianen) ligger på henholdsvis 25 dage for kvinder og 30 dage for børn i 2015.
- I gennemsnit er kvinders opholdslængde på krisecenter 71 dage i 2015, hvilket er signifikant højere end gennemsnittet i 2013 (57 dage).
- Til sammenligning er gennemsnittet for børnenes opholdslængde på krisecenter 65 dage i 2015, hvilket *ikke* er signifikant højere end i 2013, hvor opholdslængden var 61 dage.

Figur 7

Median for opholdslængde for kvinder og børn, 2013-2015

Anm.: Ikke alle kvinder har børn med på krisecenter, og der er derfor forskellige tal for henholdsvis kvinder og børn. Medianen angiver middeltendensen i opholdslængde for henholdsvis den gennemsnitlige kvinde og det gennemsnitlige barn. Se Boks 1 om forklaring af signifikans.

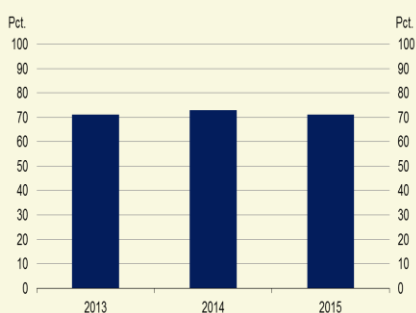
Døgnbemanding og opfølgende indsatser på krisecentrene

De 43 krisecentre³ er organiseret forskelligt og har forskellige indsatser og tilbud.

- I 2015 har 71 procent af krisecentrene haft døgnbemanding. Andelen af krisecentre, der har døgnbemanding, har været stabil i perioden 2013 til 2015, hvor den har været 71 procent.
- Andelen af krisecentre med opfølgende indsatser er steget fra 61 procent i 2013 til 88 procent i 2015.

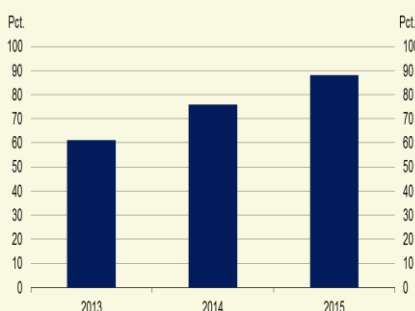
Figur 8

Krisecentre med døgnbemanding, 2013-2015

Figur 9

Krisecentre med opfølgende indsatser, 2013-2015

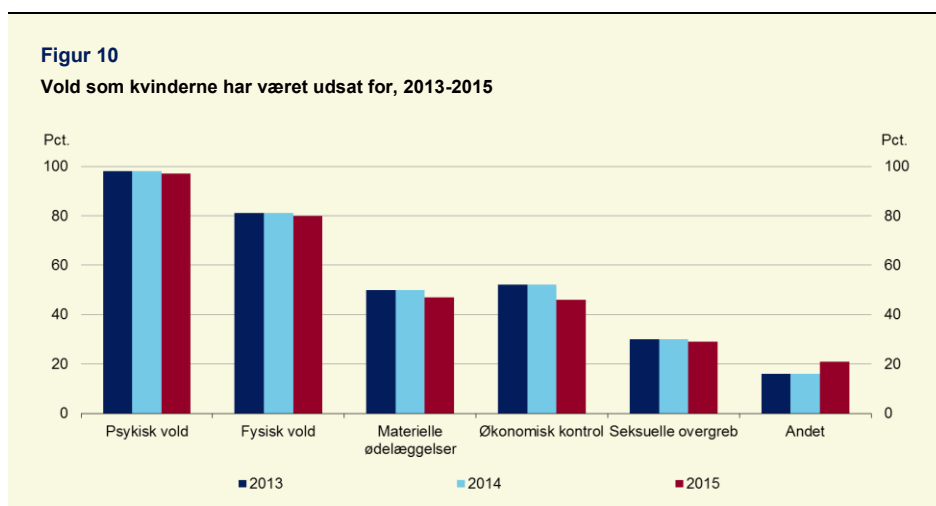
Anm.: Figur 8: Døgnbemanding betyder, at nye beboere kan komme ind og få ophold på krisecentret døgnet rundt. Figur 9: I 2011-2013 blev krisecentrene spurgt til efterværnstilbud. Efterværnstilbud kan fx omfatte efterværnsrådgivning. Fælles for efterværnstilbud er, at de ydes til kvinder og/eller børn, der har haft ophold

³ I 2015 årsstatistikken er der oplysninger fra 42 krisecentre.

Type af vold som kvinderne har været udsat for

Kvinder, der har ophold på et krisecenter, kan have været udsat for en eller flere typer af vold. De kan have været udsat for fysisk eller psykisk vold, materielle ødelæggelser eller økonomisk kontrol og for seksuelle overgreb.

- 97 procent af de kvinder, der har ophold på et kvindekrisecenter i 2015, har været udsat for psykisk vold, og 80 procent har været udsat for fysisk vold.
- Lidt under halvdelen af kvinderne (47 procent) har været udsat for materielle ødelæggelser og 46 procent har været udsat for økonomisk kontrol.
- I 2015 har 29 procent af kvinderne været udsat for seksuelle overgreb.
- Fra 2014 til 2015 har andelen af vold, som kvinderne har været udsat for, ligget stabilt, og der er ikke signifikant forskel fra 2014 til 2015.

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Se Boks 1 om forklaring af signifikans.

Varighed af volden

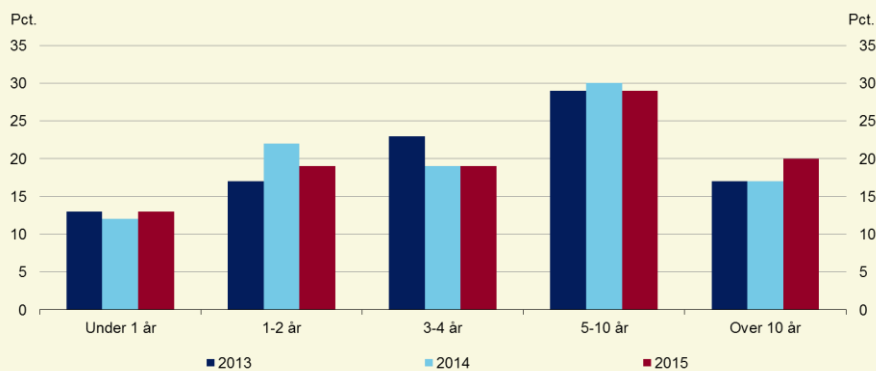
Det er forskelligt, hvor længe kvinderne har været udsat for vold, når de får ophold på et krisecenter.

- Knap en tredjedel (29-30 procent, 2013-2015) af kvinderne på krisecenter har været udsat for vold i 5-10 år i deres voksne liv.
- 13 procent af kvinderne har været udsat for vold i under et år. I perioden 2013-2015 har andelen af kvinder, som har været udsat for vold i under et år, været nogenlunde stabil, og der er ikke signifikant forskel.

- Der har været en mindre stigning i andelen af kvinder, der har været udsat for vold i over 10 år, fra 17 procent i 2013 til 20 procent i 2015. Stigningen er dog ikke signifikant.

Figur 11

Varighed af voldsudsættelse i kvindernes voksne liv, 2013-2015

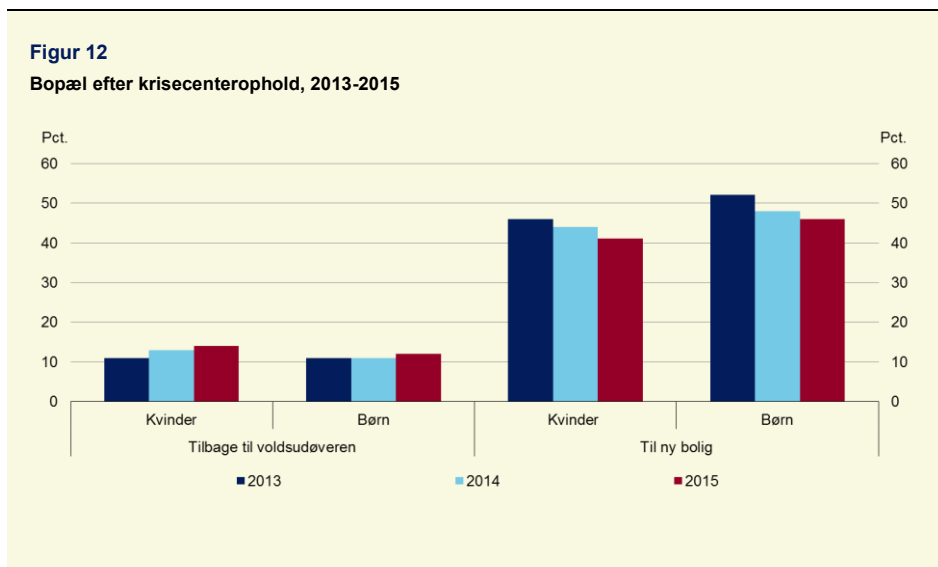
Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Se Boks 1 om forklaring af signifikans.

Temaanalyser

Temaanalyse 1: Kvinder og børns bopæl efter krisecenteropholdet

Nogle kvinder og deres børn flytter ud i en ny bolig efter krisecenteropholdet. Der er også kvinder og deres børn, som flytter tilbage til den partner, som havde udsat dem for vold, da de fik ophold på et krisecenter.

- I 2015 er andelen af kvinder, der flytter tilbage til voldsudøveren, 14 procent. Det er en signifikant stigning fra 11 procent i 2013.
- Andelen af børn, der flytter tilbage til voldsudøveren, er på 12 procent i 2015, cirka tilsvarende niveauet i 2013 og 2014, og der er ikke signifikant forskel.
- Andelen af kvinder, der flytter i en ny bolig, er på 41 procent i 2015, hvilket er et signifikant fald på fem procentpoint i forhold til 2013.
- Andelen af børn, der flytter i en ny bolig, er på 46 procent i 2015. Det er en lavere andel end i 2014 og 2013, men udviklingen er ikke signifikant.

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Ikke alle kvinder har børn med på krisecenter, og der er derfor forskellige opgørelser over kvinder og børn. Se Boks 1 om forklaring af signifikans

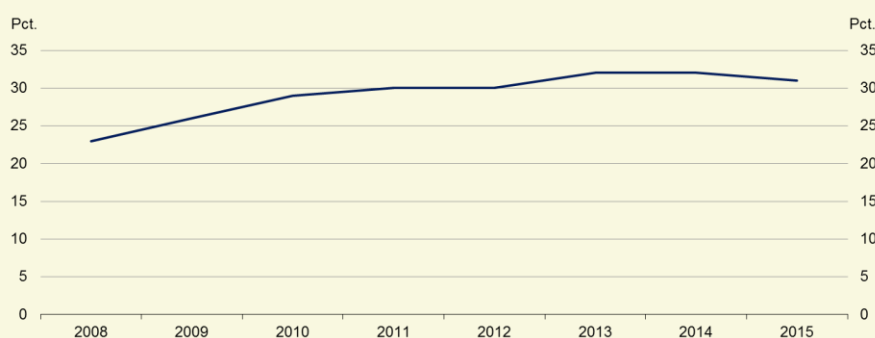
Bopælskommune før og efter krisecenterophold

I forbindelse med koordinering af indsatsen mellem kommuner og krisecentre, er det nyttigt at vide, hvorvidt og hvordan kvinderne flytter fra en kommune til en anden.

I 2015 er der signifikant flere kvinder, 31 procent, som er flyttet til en anden bopælskommune efter krisecenterophold end i 2008, hvor 23 procent skiftede bopælskommune. Niveaulet har været stabilt i de seneste seks år, fra 2009 og frem til 2015.

Figur 13

Kvinder opdelt efter, om de flytter til en ny bopælskommune efter krisecenterophold, 2008-2015

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. N: 2008=1.232, 2009=1.531, 2010=747, 2011=646, 2012=821, 2013=758, 2014=667, 2015=427.

Bopælskommunes størrelse før og efter krisecenterophold

Generelt set flytter kvinder, der før krisecenterophold boede i en stor kommune, til en stor kommune efter krisecenteropholdet, jævnfør Tabel 1. De kvinder, som før krisecenterophold havde bopæl i en af de store kommuner, vil altså med stor sandsynlighed også bosætte sig i en af de store kommuner efter opholdet. Ligesom kvinder med bopæl i en af de små kommuner før opholdet på krisecenter med stor sandsynlighed også bosætter sig i en af de små kommuner efter krisecenteropholdet.

- 84 procent af de kvinder, der har bopæl i en af de seks største kommuner før krisecenteropholdet, har forsat bopæl i en af de største kommuner efter opholdet.
- 88 procent af de kvinder, der inden krisecenteropholdet har bopæl i en af de øvrige kommuner, har forsat bopæl i en af de øvrige kommuner efter krisecenteropholdet.

De seks største kommuner i alfabetisk rækkefølge er: Esbjerg, København, Odense, Randers, Aalborg og Aarhus kommuner.

Tabel 1**Samme eller ny bopælskommune efter krisecenteropholdet fordelt på bopæl før krisecenteropholdet (de seks største kommuner eller øvrige kommuner), 2015**

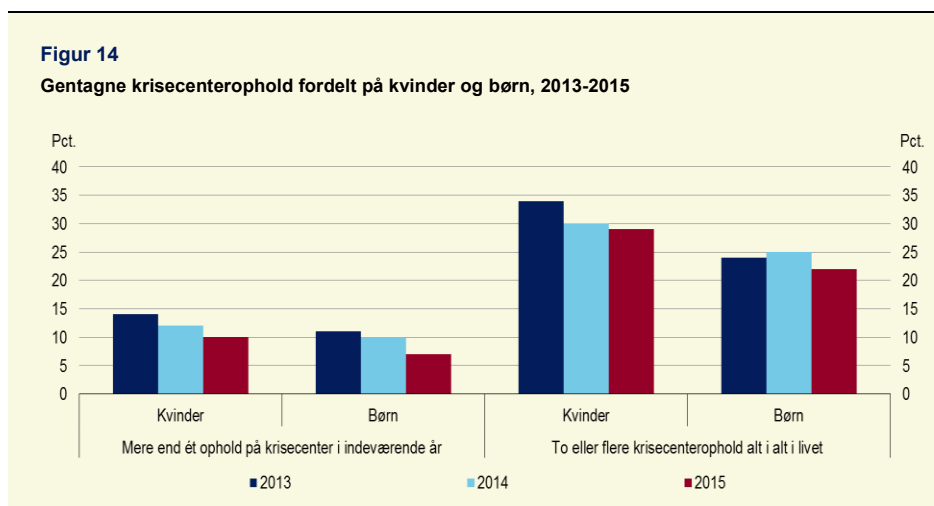
	Bosat i de seks største kommuner før krisecenterophold	Bosat i de øvrige kommuner før krisecenterophold
	Pct. (antal)	Pct. (antal)
Samme bopælskommune efter krisecenterophold	84 (120)	88 (247)
Ny bopælskommune efter krisecenterophold	16 (22)	12 (35)

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Datagrundlaget er begrænset, da der kun ses på de kvinder, som har udfyldt bopælskommune både før og efter krisecenteropholdet. N=424.

Temaanalyse 2: Kvinder og børn med gentagne ophold på krisecentre

Nogle kvinder og deres børn har mere end ét krisecenterophold. Figur 14 viser andele af kvinder og børn, som har mere end ét ophold inden for det samme år, dvs. i 2015, og andelen af kvinder og børn, som har to eller flere ophold i alt i livet.

- Andelen af kvinder og børn med mere end et krisecenterophold i 2015 ligger på 10 procent for kvinder og syv procent for børn. Der er ikke signifikant forskel for hverken kvinder eller børn på andele i 2015 i forhold til 2014.
- Andelen af kvinder og børn med to eller flere krisecenterophold *i alt i livet* ligger på 29 procent for kvinder og 22 procent for børn i 2015. Der er ikke signifikant forskel på andelen af henholdsvis kvinder og børn med gentagne ophold i 2014 og 2015.
- Andelen af kvinder med flere krisecenterophold var på 36 procent i 2011. Fra 2011 til 2015 er denne andel faldet signifikant til 29 procent.

Anm.: Ikke alle kvinder har børn med på krisecenter, og der er derfor forskellige opgørelser over kvinder og børn. Hvis en kvinde er blevet overflyttet fra et krisecenter til et andet krisecenter, tæller det ikke som et krisecenterophold. Se Boks 1 om forklaring af signifikans

I 'Årsstatistik 2014, Kvinder og børn på krisecenter' blev det belyst, at kvinder med mere end et ophold er mindre ressourcestærke end de øvrige kvinder på krisecenter⁴. I 2015 belyses det, om der har været ændringer af målgruppens karakteristika i forhold til de kvinder, som ikke har gentagne ophold på krisecenter. Overordnet set viser en tilsvarende analyse for 2015 det samme billede som i 2014, nemlig at gruppen af kvinder med mere end et ophold på krisecenter på en række områder er mindre ressourcestærke end de øvrige kvinder på krisecenter. Ligheder og forskelle på kvinder med og uden gentagne ophold på krisecenter er beskrevet nedenfor.

⁴ Se samme analyse foretaget i 'Årsstatistik 2014, Kvinder og børn på krisecenter'.

Ligheder og forskelle mellem kvinder med gentagne ophold og kvinder med ét krisecenterophold, 2015

Kvinder med gentagne ophold på krisecenter adskiller sig *ikke signifikant* fra kvinder med ét ophold, når der ses på følgende områder:

- Uddannelsesniveau
- Dansk statsborgerskab eller ej
- Bopæl efter krisecenterophold
- Varighed af vold i det seneste voldsforhold
- Udsat for fysisk og psykisk vold inden for de seneste 12 måneder
- Udsat for seksuelle overgreb inden for de seneste 12 måneder
- Udsat for materielle ødelæggelser inden for de seneste 12 måneder
- Udsat for økonomisk kontrol inden for de seneste 12 måneder

Boks 2

Forskelle mellem kvinder med gentagne ophold og kvinder med ét krisecenterophold, 2015

Kvinder med gentagne ophold på krisecenter adskiller sig signifikant fra kvinder på krisecenter med ét ophold på følgende områder:

De er ældre

30 procent af kvinderne med gentagne ophold er 40 år eller derover, hvor 25 procent af kvinderne med ét ophold er 40 år eller derover.

De har oftere børn, der ikke er med på krisecenter

59 procent af kvinderne med gentagne ophold har børn, der ikke er med på krisecenter, mens dette gælder for 46 procent af kvinderne med ét ophold.

Der er flere uden for arbejdsmarkedet

71 procent af kvinderne med gentagne ophold er uden for arbejdsmarkedet, og 59 procent af kvinderne med ét ophold er uden for arbejdsmarkedet.

Der er flere, som ikke har Danmark som fødeland

57 procent af kvinderne med gentagne ophold har ikke Danmark som fødeland, mens andelen er 47 procent for kvinder med ét ophold.

De har været udsat for vold i længere tid i deres voksenliv

62 procent af kvinderne med gentagne ophold har været udsat for vold i fem år eller derover, mens 43 procent af kvinderne med ét ophold har været udsat for vold i fem år eller derover.

Varighed af krisecenterophold

Der er set på, om der er forskel på opholdslængde for kvinder og børn med gentagne ophold og alle kvinder og børns opholdslængde.

Kvinder:

- Kvinders opholdslængde forlænges ved gentagne ophold, men forskellen er ikke signifikant. Varigheden af sidste ophold for kvinder med gentagne ophold var i gennemsnit 73 dage, mens varigheden af det nuværende krisecenterophold i 2015 er 88 dage.
- Til sammenligning er varigheden af krisecenterophold for alle kvinder i 2015 i gennemsnit 71 dage. Opholdslængden for nuværende ophold er ikke signifikant længere for kvinder med gentagne ophold end for alle kvinder.

Børn:

- Varigheden af sidste ophold for børn med gentagne ophold var i gennemsnit 67 dage, mens varigheden af det nuværende krisecenterophold i 2015 er 98 dage. Nuværende ophold er signifikant længere end det sidste.
- Til sammenligning er varigheden af krisecenterophold for alle børn i 2015 i gennemsnit 65 dage. Der er signifikant forskel på varigheden af nuværende krisecenterophold for børn med gentagne ophold og alle børn. Børn med gentagne ophold har længere ophold end børn samlet set.

Tabel 2

Varighed af sidste krisecenterophold og nuværende krisecenterophold. Fordelt på kvinder og børn med gentagne ophold og alle kvinder og børn, 2015

	Kvinder med gentagne ophold		Alle kvinder		Børn med gentagne ophold		Alle børn	
	Gns.	Median	Gns.	Median	Gns.	Median	Gns.	Median
Varighed af sidste krisecenterophold	73 dage	21 dage	-	-	67 dage	28 dage	-	-
Antal	75				121			
Varighed af nuværende krisecenterophold	88 dage	52 dage	71 dage	25 dage	98 dage	53 dage	65 dage	30 dage
Antal	67		1.151		114		1.158	

Anm.: Ikke alle kvinder har børn med på krisecenter, og der er derfor forskellige opgørelser over kvinder og børn. Medianen angiver middeltendensen i opholdslængden for henholdsvis den gennemsnitlige kvinde og det gennemsnitlige barn.

Årsager til at gå tilbage til voldsudøvende partner

Kvinder på krisecenter med gentagne ophold, som vendte tilbage til den voldsudøvende partner efter seneste ophold, har angivet en eller flere årsager til at vende tilbage til den voldsudøvende partner.

For kvinder med gentagne ophold er de fem hyppigste årsager i 2015, at kvinden:

- Troede at partneren ville holde op med at slå
- Elskede partneren
- Savnede partneren
- Syntes, at det var synd for ham
- Var bange for at miste børnene ved skilsmisse

Kvinderne i 2015 påpeger, som de hyppigste årsager til at gå tilbage til den voldsudøvende partner, nogle af de samme årsager, som kvinderne gjorde i 2014, men der er også mindre forskelle på, hvilke årsager kvinder hyppigst angiver. Se Tabel 3.

Tabel 3

Kvinder med gentagne ophold fordelt på årsager til at gå tilbage til den voldsudøvende partner, 2014-2015

	2014	2015
	Pct. (antal)	Pct. (antal)
Troede, min partner ville holde op med at slå*	61 (58)	72 (87)
Elskede min partner	30 (29)	36 (44)
Savnede min partner	23 (22)	24 (29)
Synes, at det var synd for ham	23 (22)	19 (23)
Bange for at miste børnene ved skilsmisse	17 (17)	18 (22)
Bange for, hvad han ville gøre mod mig, hvis jeg gik fra ham	25 (24)	17 (21)
Følte afmagt	35 (34)	15 (18)
Følte sig ensom	25 (24)	14 (17)
Ikke penge til forsørgelse	17 (16)	10 (12)
Presset af familie til at blive sammen med partneren	16 (15)	10 (12)
Flov over at fortælle andre, at jeg havde været udsat for vold	13 (12)	7 (9)
Partner tog imod hjælp vedr. voldsudøvelse	5 (5)	7 (9)
Manglede et sted at bo	21 (20)	6 (7)
Bange for, hvad han ville gøre mod børnene, hvis jeg gik fra ham	7 (7)	5 (6)
Udvisningstruet ved brud	9 (9)	4 (5)
Andet	15 (15)	20 (24)
Total	(96)	(121)

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Sammenlagt giver procenterne ikke 100, da det er muligt at angive flere årsager. *To svarkategorier er lagt sammen: 'Jeg troede på, at min partner ville holde op med at slå' og 'Jeg troede ikke, at min partner ville slå igen'.

Temaanalyse 3: Hjælp til børn med gentagne ophold

Børn med gentagne ophold på krisecenter har sammen med deres mor oplyst, hvilken hjælp de fik ved seneste krisecenterophold.

Opgørelserne omhandler de børn, som fik et eller flere tilbud ved sidste krisecenterophold.

- 33 procent af børnene har deltaget i "sociale aktiviteter" i forbindelse med deres sidste krisecenterophold.
- 21 procent af børnene med gentagne ophold har fået "familiebehandling" i forbindelse med deres sidste krisecenterophold.

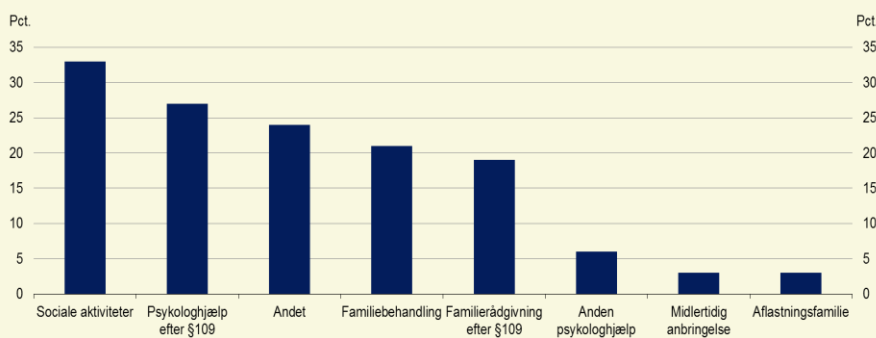
Boks 3

Psykologbehandling til børn på krisecenter, Servicelovens § 109 stk. 5

Siden medio 2008 har børn på krisecenter haft ret til op til ti timers psykologsamtaler. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog.

Figur 15

Hjælp som børn med gentagne ophold har fået ved sidste krisecenterophold, 2015

Anm.: Antallet af børn er lig med antallet af unikke børn. Analysen er baseret på et lille datagrundlag. I 2015 er N=70 for "sociale aktiviteter", "andet", "familie behandling", "anden psykologhjælp", "midlertidig anbringelse" og "aflastningsfamilie". N=97 for "psykologhjælp efter § 109" og "familierådgivning efter § 109, den nuværende koordinerende rådgivning § 109, stk. 7". Per 1. juli 2015 blev loven ændret til også at omfatte kvinder uden børn. Dermed blev tilbuddet ændret til at hedde "koordinerende rådgivning".

Temaanalyse 4: Kvindernes nuværende partner

Kvinder på krisecenter kan have været udsat for vold fra flere forskellige parter, der er i en nær relation til kvinden. Årsstatistikken fra 2010 indeholder en temaanalyse af, hvem der udøver volden. Analysen herfra viste bl.a., at 64 procent af kvinderne havde været udsat for fysisk vold udøvet af familiemedlemmer eller slægtninge, og at 76 procent havde været udsat for fysisk vold fra en *tidligere* partner, efter forholdet var brudt.

Denne temaanalyse fokuserer på kvindernes *nuværende* partner, som har udsat kvinderne for vold.

- I 2015 har 62 procent af kvinderne på krisecenter været udsat for vold af en nuværende partner. Partner omfatter en ægtefælle, samlever eller kæreste.

Tabel 4

Kvinder opdelt efter, om de har været udsat for vold fra deres nuværende partner, 2015

Årstal	Ja	Nej	I alt
	Pct. (antal)	Pct. (antal)	Pct. (antal)
2015	62 (429)	38 (263)	100 (692)

Anm.: Antallet af kvinder er ikke nødvendigvis lig med antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år.

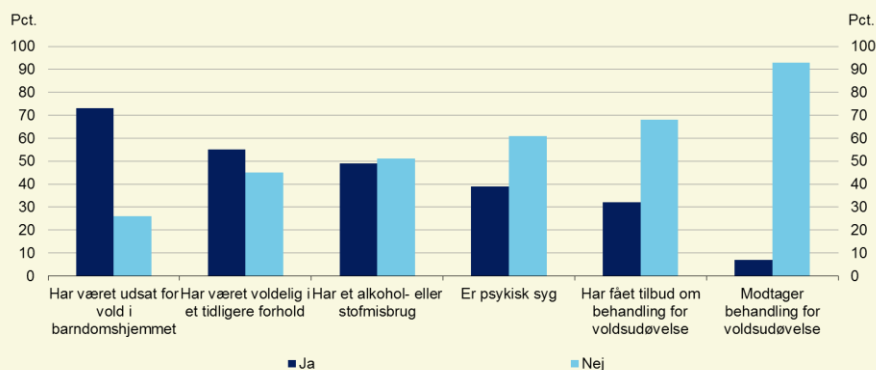
Partnernes karakteristika

For at få mere viden om kvindernes seneste *voldsudøvende partner*, blev kvinderne spurgt om partnernes baggrund. De følgende svar er baseret på kvindernes viden om og vurdering af deres partner:

- 55 procent af kvindernes partnere har været voldelige i et tidligere forhold
- 73 procent af partnerne har været udsat for vold i deres barndomshjem
- 49 procent af partnerne har et alkohol- eller stofmisbrug
- 39 procent af partnerne er psykisk syge
- 32 procent af partnerne har modtaget et tilbud om behandling vedrørende voldsudøvelse
- Syv procent af partnerne har været i behandling for voldsudøvelse

Figur 16

Kvindernes nuværende partner, 2015

Anm. Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Svarmulighed ”ved ikke” er ikke medtaget. Partneren har været voldelig i et tidligere forhold, N=235. Partneren har været udsat for vold i sit barndomshjem, N=236. Partneren har et alkohol- eller stofmisbrug, N=393. Partneren er psykisk syg, N=325. Partneren har fået tilbud om behandling vedrørende voldsudøvelse, N=177. Partneren modtager behandling vedrørende voldsudøvelse, N=386.

- Lidt over halvdelen af kvinderne, 54 procent, har svaret, at deres nuværende partner er født i Danmark. 46 procent af kvindernes partnere er ikke født i Danmark.
- 67 procent af kvindernes partnere har dansk statsborgerskab.

Tabel 5

Kvinder fordelt på, om deres nuværende partner er født i Danmark, 2015

Årstal	Ja	Nej	I alt
	Pct.	Pct.	Pct.
	(antal)	(antal)	(antal)
2015	54	46	100
	(233)	(200)	(433)

Tabel 6

Kvinder fordelt på, om deres nuværende partner har dansk statsborgerskab, 2015

Årstal	Ja	Nej	I alt
	Pct.	Pct.	Pct.
	(antal)	(antal)	(antal)
2015	67	33	100
	(284)	(138)	(422)

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år.

- De partnere, der ikke er født i Danmark, kommer fra i alt 52 lande.

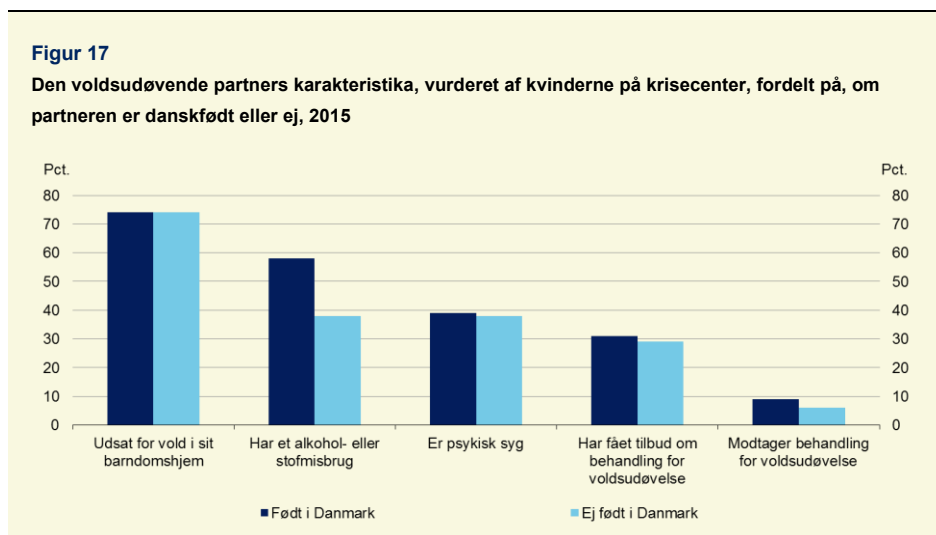
Ligheder og forskelle mellem kvindernes danskfødte og ikke-danskfødte partnere

Det er blevet undersøgt, hvilke forskelle og ligheder der er på partneres karakteristika set i forhold til, om partnerne er født i Danmark eller ikke er født i Danmark.

Der er følgende ligheder mellem partnere, som er født i Danmark og partnere, som ikke er født i Danmark:

- Partneren har i samme omfang været udsat for vold i sit barndomshjem (i gennemsnit 74 procent)
- Partneren vurderes i samme omfang af kvinden at være psykisk syg (i gennemsnit 39 procent)
- Partneren har i samme omfang fået tilbudt behandling vedrørende voldsudøvelse (i gennemsnit 30 procent)
- Partneren modtager i samme omfang behandling vedrørende voldsudøvelse (i gennemsnit syv procent)

Danskfødte partnere adskiller sig derimod signifikant fra partnere, som ikke er født i Danmark, i kvindernes vurdering af, om partneren har et alkohol- eller stofmisbrug. Kvinderne vurderer, at det gælder for 58 procent for danskfødte og 38 procent for ikke-danskfødte.

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Svarmuligheden "ved ikke" er ikke medtaget. Partneren har været udsat for vold i sit barndomshjem, N=232. Partneren har et alkohol- eller stofmisbrug, N=386. Partneren er psykisk syg, N=323. Partneren har fået tilbud om behandling vedrørende voldsudøvelse, N=153. Partneren modtager behandling vedrørende voldsudøvelse, N=383.

Kvindernes gentagne ophold på krisecenter og partnernes karakteristika

Det er blevet undersøgt, om der er forskelle på den voldsudøvende partners karakteristika for kvinder med og uden gentagne ophold på krisecenter.

Kvinder med et enkelt ophold på krisecenter og kvinder med gentagne ophold på krisecenter angiver i samme omfang, at:

- Deres partner har oplevet vold i barndomshjemmet (i gennemsnit 73 procent)
- Partneren har en psykisk sygdom (i gennemsnit 39 procent)
- Deres partner har modtaget behandling for voldsudøvelsen (i gennemsnit syv procent)

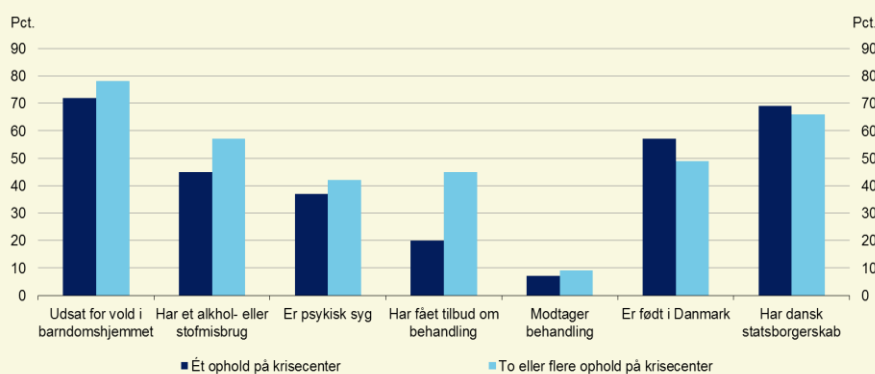
- Partneren er født i Danmark (i gennemsnit 55 procent)
- Partneren har dansk statsborgerskab (i gennemsnit 68 procent)

På den anden side viser analysen, at partnerne til kvinderne med gentagne ophold i signifikant højere grad:

- Har et alkohol- og stofmisbrug. Det gælder for partnerne til 57 procent af kvinder med gentagne ophold og 45 procent af kvinder med et ophold.
- Har fået tilbud om behandling for voldsudøvelsen, det gælder for partnerne til 45 procent af kvinder med gentagne ophold og 20 procent af kvinder med ét ophold.

Figur 18

Kvinder med gentagne ophold fordelt på partnerens karakteristika, vurderet af kvinderne på krisecenter, 2015

Anm.: Antallet af kvinder er højere end antallet af unikke kvinder, da flere af kvinderne har haft mere end et krisecenterophold inden for samme år. Svarmuligheden "ved ikke" er ikke medtaget. Partneren har været udsat for vold i sit barndomshjem, N=222. Partneren har et alkohol- eller stofmisbrug, N=370. Partneren er psykisk syg, N=307. Partneren har fået tilbudt behandling vedrørende voldsudøvelse, N=166. Partneren modtager behandling vedrørende voldsudøvelse, N=362. Partneren er født i Danmark, N=405. Partneren har dansk statsborgerskab, N=393.

Litteraturliste

Andersen, Pernille Tanggaard (2003): *LOKK voksenstatistik 2002, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. & Stenager, K. (2015): *Årsstatistik 2014, Kvinder og børn på krisecenter*. Socialstyrelsen.

Barlach, L. & Stenager, K. (2014): *Årsstatistik 2013, Kvinder og børn på krisecenter*. Socialstyrelsen.

Barlach, L. & Stenager, K. (2013): *Årsstatistik 2012, Kvinder og børn på krisecenter*. Socialstyrelsen.

Barlach, L. & Stenager, K. (2012): *Årsstatistik 2011, Kvinder og børn på krisecenter*. Socialstyrelsen.

Barlach, L. & Stenager, K. (2011): *LOKK årsstatistik 2010, Kvinder og børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. & Stenager, K. (2010): *LOKK årsstatistik 2009, Kvinder og børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. (2009): *LOKK voksenstatistik 2008, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. (2008): *LOKK voksenstatistik 2007, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Børjesson, E. (2009): *LOKK børnestatistik 2008, Børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Børjesson, E. (2008): *LOKK børnestatistik 2007, Børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Dybtved, K. (2002): *LOKK voksenstatistik 2001, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Dybtved, K. (2001): *LOKK voksenstatistik 2000, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Helweg-Larsen, K. (2012): *Vold i nære relationer. Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd – 2010*, Statens Institut for Folkesundhed i samarbejde med Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Jensen, Lybecker V. (2007): *LOKK voksenstatistik 2006, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Jensen, Lybecker V. (2006): *LOKK voksenstatistik 2005, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Jensen, Lybecker V. (2005): *LOKK voksenstatistik 2004, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Korzen, Sara et al (2010): *Vold mod unge i Danmark*, SFI.

Nielsen, S. L. (2004): *LOKK voksenstatistik 2003, Kvinder på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Tilia, G. & Hansen C. (2007): *LOKK børnestatistik 2006, Børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Tilia, G. & Hansen C. (2006): *LOKK børnestatistik 2005, Børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.

Tilia, G. & Hansen C. (2005): *LOKK børnestatistik 2004, Børn på krisecenter*. Servicestyrelsen og LOKK.